

Bilag 5

Notat udarbejdet til brug for finansministeren ved samråd i udvalget den 13. november 1992*Notat til brug ved samrådet i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen den 13. november 1992***Spørgsmål:**

»En uddybning af baggrunden for skatteministerens besvarelse af spørgsmål fra Skatte- og Afgiftsudvalget i forbindelse med gennemførelsen af forslag til lov om arbejdsmarkedsbidrag (L 118) i folketingsåret 1987-88, jf. bilag 34 og bilag 38 i materialesamlingen af 6. april 1992, jf. skatteministerens besvarelse af Forretningsordensudvalgets spørgsmål nr. 6 af 21. september 1992.«

Svar:

Som det fremgår af den materialesamling, som udenrigsministeren oversendte til Folketingets Markedsudvalg den 7. april 1992, blev hele sagen om omlægning af arbejdsgiverafgifter (ambi) indgående behandlet i regeringen i hele andet halvår af 1987. Inden fremsættelsen af lovforslagene i Folketinget blev omlægningen endvidere behandlet i det såkaldte 10-dages-udvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.

Jeg var dengang arbejdsminister, og som det fremgår af materialesamlingen, var jeg meget optaget af at finde brugbare løsninger, som kunne forbedre konkurrenceevnen og øge produktion og beskæftigelse.

I dette arbejde stødte vi på en række vanskeligheder, som især hang sammen med EF's statsstøtteregler. Flere mulige modeller blev forkastet netop med den begrundelse, at de var i strid med EF's regler om statsstøtte.

Udformningen af en model, der *ikke* var i strid med statsstøttereglerne blev, som det fremgår af materialesamlingen, ved flere lejligheder diskuteret i regeringens koordinationsudvalg. Regeringen valgte en model med en generel nedsættelse af arbejdsgiverafgifterne og en ligeledes generel afgiftsforhøjelse (ambien).

Jeg lagde i den forbindelse vægt på, at modellen var i overensstemmelse med de anbefalinger, som EF-Kommissionen havde fremlagt i sin årsrapport 1986/87, jf. materialesamling bilag 30.

I forbindelse med behandlingen i koordinationsudvalget den 18. nov. 1987, hvor jeg deltog, har jeg efterfølgende fra materialesamlingen konstateret, at Finansministeriet, således som det fremgår af bilag 34, havde bedt Justitsministeriet om at udarbejde det notat, der fremgår af bilag 38.

Da spørgsmålet om EF-medholdelighed havde været genstand for en betydelig offentlig debat, måtte det forudses, at omlægningen vil blive gjort til genstand for nærmere analyse i EF-Kommissionen og andre EF-lande, f.eks. på grundlag af klager fra erhvervsdrivende eller spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet.

Jeg fandt det derfor rigtigt, jf. bilag 38, at regeringen måtte sikre sig, at udtalelser til offentligheden var ensartede.

Jeg var ligeledes overbevist om, at det var rigtigt straks at orientere Kommissionen. Jeg støttede derfor, at regeringen allerede inden fremsættelsen af lovforslagene i Folketinget skrev til EF-Kommissionen, igen jf. bilag 38.

For så vidt angår den efterfølgende behandling i Folketinget havde jeg ansvaret for lovforslagene nr. L 125 – L 128 om ATP, AUD, Lønmodtagernes Garantifond og arbejdsløshedsforsikring. Derimod havde jeg ikke lejlighed til at følge behandlingen af skatteministerens lovforslag om ambien (L 118).

Jeg er derfor ikke i stand til at give nærmere oplysninger om, hvorfor skatteministerens svar til Folketinget var en anelse omformuleret i forhold til det af Justitsministeriet foreslåede svar til offentligheden.